KARÁCSONY...

Mily csodálatos ünnep! Urunk Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának test szerinti születésének ünnepe. Nagy titok, nagy misztérium! Emberré lett, hogy közöttünk legyen. Az Egyház az esti vecsernye himnuszában így szólítja meg:

Ó, Üdvözítő, ne feledd,
hogy szűz Anyától testedet
magadra öltve közülünk,
egy lettél egykor mivelünk.

Ilyenkor mindig a Gyermekre nézünk, nincs időnk és figyelmünk se, hogy a titokra figyeljünk. Pedig EMBERRÉ lett az Isten. Gondoljunk a magunk emberi nyomorúságaira, hányszor érezzük kiszolgáltatva magunkat és jobbik énünket vesztesnek. De az Isten Fia bátorít és vigasztal.

Az Isteni Gyermek magára vette emberi természetünket. Így a ,,csodálatos csere'', amelyről az egyik karácsonyi prefációban énekel az Egyház, megvalósul bennünk. Isten gyermekei lettünk a keresztségben és a kegyelem sokfélesége és gazdagsága tölt el mindnyájunkat. Ez a kegyelem kötelez bennünket. Nem ragyoghatunk magunknak, nem tetszeleghetünk önzően, hanem boldog örömmel kell az Isteni Gyermek fényét szétszórni. Feladatunkról az előbb idézett himnusz másik verse beszél:

Mi is, kiknek kicsorduló
szent véred adott életet,
ma születésed ünnepén
új dallal hódolunk neked.

Csendüljön fel minden szívben és családi otthonban az örömnek ez az új éneke és visszhangozzék minél több helyről, tanúsítva, hogy számosan meghallották.

Áldott, békés és boldog karácsonyi ünnepeket kívánok egyházközségünk minden hívőjének, templomi közösségünk minden tagjának.

Dr. Verbényi István
plébános

Gondolatok karácsonyra

Szegényeknek és gazdagoknak

Nem az a szegény, akinek kevés a vagyona, hanem aki többet kíván.
(SENECA)

Aki sokat óhajt, sokban szűkölködik - boldog, ki megelégszik azzal, mit Istentől kapott. (HORATIUS)

Az egyetlen valami, amiből mindig több lesz, minél többet adunk belőle: a szeretet! (RICHARDA HUCH)

Ha ajándékot adsz, add a szíveddel, nehogy a kinyújtott kéz ott maradjon viszonzást várni. (SZENT-GÁLY KATA)

Minél inkább az anyagi javakban keresed a boldogságot, annál bizonyosabb, hogy örökké boldogtalan és kielégületlen maradsz.
(MICHEL QUOIST)

Senki sem lehet egyszerre kétfelé gazdag: vagy a zsebe üres és a szíve van tele, vagy földi javakban dúskál és a szíve koldus.
(HINDU BÖLCSESSÉG)

Csak az kísér el odaát az égben, amit itt a földön szétosztottál.
(KORÁN)

Inkább adjunk száz olyannak, aki nem szorul rá, mint hogy egy is kimaradjon, aki valóban rászorul. (APOR VILMOS)

Ha nagyon szerencsétlennek érzed magad, gondolj azokra az emberekre, akik szívesen cserélnének veled. (ROBERT LEMBKE)

Az önző ember sohasem lehet boldog. Aki igazán élni akar, éljen másért! (SENECA)

Albertfalvi Adventek

1922

Malacvísításra ébredt. Félálmában felnézett a falon függő ingaórára és megnyugodva látta, hogy még csak hajnali fél öt van. Bizonyára a szomszédok most ölik az ünnepekre valót. Igaz is, közeledik a karácsony. Ráérősen kászálódott ki a meleget adó dunyha alól, fázósan húzta össze hálóingét. Ekkor vette észre, hogy az éjjeliszekrényén lévő pohárban megfagyott a maradék víz.

Az ablakhoz lépve megkaparva a jégvirágot, tapasztalta, hogy megint esik a hó. Kutya hideg lehet odakinn gondolta, miközben tekintete a szomszéd ágyon békésen szuszogó kislányát kereste. Hagyta, aludjon még nyugodtan, ma már nem kell iskolába mennie, pár nap és itt az új év. Miközben a konyhai tűzhely szürke hamuját piszkálgatta reménykedve, hogy parazsat talál, arra gondolt, ebben az esztendőben még nem is volt adventi rorátén. Gyermekkorában, ilyenkor majd minden nap szüleivel együtt vett részt a hajnali szentmisén. Férje korai halála és az, hogy gyermekét egyedül nevelte, annyi terhet rótt nap mint nap rá, hogy a közeledő ünnepekről majdnem elfelejtkezett. Ilyenkor legjobban szegénysége keserítette el. Cserépbögrébe gyűjtögette a magától megvont filléreket, hogy néha valami aprósággal meglephesse a csöppséget. Édesanyjától úgy tanulta, az ünnepeknek a szívünkben kell lenni és elszégyellte magát. Gyorsította mozdulatait és rutinos, begyakorlott mozdulataira hamar fellobbant a meleget adó tűz. Ekkor már biztos volt benne, hogy a hajnali miséig elkészül az otthoni teendőkkel.

Kislányát szinte álmában öltöztette, és látta milyen libabőrös a kis teste. A lakásból kilépve vette csak észre, hogy az éjszaka milyen sok hó esett. Visszarettent, mert észrevette, hogy ekkora hóban nem jár a HÉV sem, a templom pedig legalább három kilométerre Budafokon van. Régóta kérik a falubeliek Prohászka püspök urat, ne kelljen már annyit utazni a híveknek. A jólértesültek szerint talán nemsokára megoldást találnak.

Fázósan húzta magához gyermekét amíg a HÉV megállóig ért. A síneket takaró érintetlen havon látszott, hogy jól sejtette, a HÉV nem jár. Szorongásában azzal vigasztalta magát, így most megspórolt húsz fillért. A sűrű pelyhekben hulló hó hamar belepte kopott kabátját, sapkáját, de még a szempillájára is jutott bőven. Megfordult fejében, hogy visszafordul, de mint olyan erős asszony, aki nem riad meg a nehézségektől, újult erővel vágott a hórengetegnek.

Gépiesen emelgette a lábait, karjában tartotta a sírással küszködő kislányát, amikor háta mögül lódobogás hallatszott. A ködből a főjegyző lovas szánjának körvonalai tűntek elő. Az ember is észrevette a hóban botorkáló két kis szerencsétlent, és megszánván a fázó anyát gyermekével, felsegítette őket a hátsó ülésre, betakarta testüket pokróccal. A kislány csillogó szemekkel nézte a sűrű párát fújtató két izmos állatot. Arra gondolt, ha egyszer ő is nagy és gazdag lesz, neki is lesz sok szép lova hintóval, szánnal és hajnalban csilingelő csengővel.

1953

A vekker élesen csengő hangjára ébredt. Az asszony korán kelt, hiszen ura reggelente hat órakor indult munkahelyére, a város másik végére. A gyerekek a templommal szemben levő iskolába jártak. Ilyenkor advent idején a fiú és a lány is korábban sürgölődött a fürdőszobában, hogy együtt mehessenek a hajnali rorátéra.

Még teljes sötétség borult a nemrégiben fővároshoz csatolt nagyközségre, mely ekkor még magán viselte a vidéki élet jegyeit. Kis családi házak között vezetett az út a templomig, a házak egy részében az ablakok már világosak voltak. Lassan ébredezett a város.

Az alig több mint tízéves, tágas, modern templomban csontig hatol a hideg. Csak a sekrestyében duruzsol a kályha. Amikor a fiú megérkezik, már legalább öten toporognak a kályha körül. Pali Atya a ministránsokhoz hasonlóan a télikabátjára húzza a liturgikus ruhákat.

– Introibo ad altare Dei – mondja a fiatal, népszerű, boxbajnokra emlékeztető külsejű pap, és a ministránsok egyszerre felelik – Ad Deum qui laetificat juventutem meam.

A kisfiú is mondja az öreg ministránsokkal a confiteort, melynek végét a pap meg sem várva folytatja:

- Misereatur vestri omnipotens.

A csendes misén nincs orgonaszó. Különben sincs még orgona, talán egyszer majd arra is jut pénz. Vasárnapi miséken egy fújtatós harmóniumon játszik egy apáca, akinek a rendjét feloszlatták.

Az asszonynak, miközben áldoztatásnál segítő kisfiát nézi, eszébe jut, hogy mekkora felelősség ebben a világban ilyen szellemben nevelni véreit. Már öt éve tart az egyre fokozódó nyomás a hívő emberekre. Nemrégiben hívta a munkahelyi párttitkár:

- Elvtársnő, tudomásunkra jutott, hogy gyermekeit idén is hittanra íratta be, klerikális szellemben neveli őket. Nem lesz ennek jó vége.

Amikor a lassan világosodó reggelen kilép a templom ajtaján, és átkíséri gyermekeit a szemben levő iskolába, egyre jobban erősödik benne a hit, hogy helyesen cselekszik, amikor dacolva az árral, vállalja a család esetleges anyagi és egzisztenciális ellehetetlenülését.

Vigyázó, őrző tekintetével még akkor is kíséri gyermekeit, amikor azok már eltűnnek az iskola kapujában, majd határozott léptekkel elindul a HÉV-megálló felé.

1993

A rádiós ébresztőórából kiáradó zene ébresztette az asszonyt és urát. A megszokottól eltérően most nem feszes nyugati rock áradt a hangszóróból, hanem lassú, méltóságteljes dallam töltötte be a hálószobát. Az álmossággal küszködő házaspár hamarosan megfejtette a hirtelen stílusváltozás okát: meghalt az ország hivatalban levő miniszterelnöke. Minden rosszban van valami aprócska jó is, gondolta a férj, s reménykedett, hogy talán ezentúl a rádió műsoraiban valamivel több igényes zeneszám lesz hallható. A gyerekek nyűgösen, nehezen készülődtek, pedig este a vacsoránál megbeszélték, hogy ma korán kelnek és együtt mennek a reggeli misére. Az apa és az anya még emlékezett gyermekkorának hajnali rorátéira. Azok az adventi hajnalok! Akkor még reggel hattól félóránként volt szentmise, sokszor egyszerre

kettő is, a főoltárnál és a mellékoltárnál is mutattak be áldozatot. Bizony akkor még 4–5 pap is tartozott a templomhoz, fiatalok és idősebbek vegyesen. A szerzetesrendek szétzavarásával, működésük lehetetlenné tételével hirtelen megnőtt a világi hivatások száma. Sajnos, mára már nagyon megromlott a helyzet. A majd fél évszázados ateista propaganda és a nyugati életforma válságának hatása érezhető a felszentelt teológusok számának csökkenésében. A tízszeresére duzzadt település egyetlen plébániatemplomában hétköznapokon reggel már csak egyetlen misét mutat be a templom plébánosa. A későbbi misekezdés is alkalmazkodás az egyház részéről a kényelmesebb életformához. A hétkor kezdődő szertartás már csaknem világosban kezdődik. A régi hajnali roráték hangulata már csak az idősebb hívek emlékezetében él. Szerencsére növekszik a szentmiséken résztvevők száma, ez elsősorban az új katolikus általános iskolának köszönhető. A ministránsok száma is növekszik, a vasárnapi diákmisén is sok segítője van a miséző papnak.

A férj gondolatait a pap szavai zökkentik vissza a jelenbe:

– Emeljük föl szívünket!

– Habemus ad Dominum – tör fel belőle önkéntelenül is a régi ministráns válasz.

Kitűnően zengő orgona segíti a kántor munkáját. A padok között sincs már olyan farkasordító hideg, mint negyven évvel ezelőtt.

Egyszer talán unokáink – úgy, mint otthon a TV előtt – ülnek majd a padokban, kabátjukat a ruhatárban hagyva, szárnyal tovább a férfi képzelete, s a jelenlegi gazdasági helyzet mindenre ráhúzható sztereotip szlogenje jut eszébe. Valójában az ideológiai nyomás megszűnte után megmaradt az ország elnyomorított gazdasága. A hívek anyagi helyzete ma még nem biztosítja a többezer köbméteres templom mindennapi kifűtését.

– Imádkozzunk József testvérünkért! – rezzen fel a férfi a pap felszólítására, és feleségével együtt mély összeszedettséggel imádkozik az elhunytért és azért, hogy országunkat az elkövetkező évtizedekben, évszázadokban hasonlóan elkötelezett keresztény szellemiségű, humanista politikusok vezessék.

A lakás központi számítógépe reggel hétkor ébresztette a családot. Korán kell felkelni, mert adventben nem mulaszthatták el a reggeli szentmisét. Lassan tíz éve már, hogy a munkaidő szigorúan törvény szabta négy óra. A reggeli iskolakezdet is ehhez az új munkarendhez igazodik.

Az egyenletesen temperált légkondicionált lakásban az asszony percek alatt elkészítette a család reggelijét. A munkát igen megkönnyítő háztartási gépek gyerekjátékká egyszerűsítették az étkezések előkészítését.

Az asszony arra gondolt, jó lenne elmenni végre a templomba, ezt a javaslatát a férje eddig minden nap elutasította azzal, válasszanak inkább az égi csatornákról reggeli misét. A fél falat beborító képernyőn a világ legtöbb televíziós csatornája fogható, és ilyenkor karácsony előtt Vatikántól Rióig legalább tíz helyről vehető adventi roráté. Van rögzítve tavalyi felvétel is, sőt nem is olyan régen kötötték be a lakásba a legkorszerűbb üvegszálas helyközi TV láncot. Ennek beszerelésével bármelyik előfizetőnek az adás helyszínével - így akár a templommal is - oda-vissza kapcsolat teremthető. A plébánosuk ennek először nem nagyon örült, csökkent ugyanis azóta valamelyest a misék látogatottsága, de mióta az elektronikus statisztikai felmérések szerint a közvetett ,,nézőszám'' nem változott, a plébános belátta, muszáj haladni a technika fejlődésével.

Az asszony kérlelte férjét, menjenek el legalább egyszer személyesen is a hajnali misére, s miután a gyerekek is anyjuk mellé álltak, a férj egyedül maradt ajánlatával. Kinn az utcán langyos esőt fújt szemükbe a szél. Már a felnőttek is alig emlékeznek a decemberi hóesésekre, mivel az éghajlat fokozatosan változik. Az átlaghőmérséklet, különösen a nagyvárosok környezetében fokozatosan emelkedik. Kabátot sem vettek magukra, hiszen a ház előtt álló autó - hála a központi számítógépnek - előmelegítve várta utasait. Alig fél perc múlva már a templom elé fordult a kocsi négyükkel. A népszerű, fiatal káplán mondta a misét, ennek elsősorban a gyerekek örültek, hiszen a káplán volt az iskola legnépszerűbb hitoktatója. Már évek óta nincs gond a papi utánpótlással, régen kiheverte az egyház a múlt század

második felének krízisét. De a hitélet erősödését nem kísérte a templomok nagyobb látogatottsága, ez már jó fél évszázada közel egyforma. Hiába - gondolta az asszony -, nagy úr a kényelem. Miközben a falon elhelyezett kamerába nézett, megfordult a fejében, vajon hány környékbeli lakásban tudják nézni a helyi születésű lelkész mozdulatait.

A mise végeztével az anya átkísérte gyermekeit a patinás, háromszintes katolikus iskolába, melynek homlokzatán lézeres színes hologram hirdette az iskola névadójának, Don Bosconak nevét.

Miközben férjével kézenfogva sietett kocsijuk felé az asszonyt jóleső érzés töltötte el. Az őseitől örökölt, génjeibe beivódott tradíció követelte ki, hogy családjával ne csak a képernyőn, hanem személyesen is keresse fel az Isten házát, így karácsony előtt, adventi időben. Az égi világban rájuk aggódva ügyelő elődök - volt szeretteik és azok is, akiket nem ismert - nagy gyönyörűségére.

Sümegh László

A Don Bosco Iskolaalapítvány felhívása

Két éve működik a DON BOSCO ISKOLAALAPÍTVÁNY. Az Alapítvány feladatai közé tartozik az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és a rászoruló diákok támogatása, segítése. 1993-ban az Alapítvány több százezer forintot tudott a hívők áldozatos támogatásából kifizetni taneszközök beszerzésére, a hitoktatás megfelelő szintű biztosítására, pályázatok jutalmazására és a nyári táborozások támogatására. Az eddig befizetett támogatásokat ezúton is hálásan köszönjük a támogatottak nevében is.

Az Alapítványon keresztül az Iskola a következő csekkszámlaszámon támogatható: **MHB 315-12741**. Csekkek találhatók a templomban a szenteltvíz-tartó előt, ill. a plébánián kérhetők. Az támogatás összege az adóalapból levonható.

Betlehem

Még Jeruzsálemben megebédeltünk, és azután indultunk Betlehembe. Betlehem nagyon közel van Jeruzsálemhez, így autóbuszunk a néhány kilométeres utat gyorsan megtette. Betlehem ma egy arabokkal, főleg keresztény arabokkal lakott kisváros, mondták.

Mára a helyzet némileg módosult: az arabok tényleg ott élnek, de ma már kisebbségben vannak a keresztények. Ennek ellenére általában barátságosak, és a nyüzsgőő kisváros érdekes élmény lehet a lényeg, a Születés helyének megtekintése mellett.

Ilyen várakozással érkeztünk egy teljesen kihalt, csöndes kis városkába. A napi politika nem kíméli a szent helyeket sem. Az izraeli-palesztin tárgyalások és a fogolyelengedések zátonyra futottak, ezért az arab lakosság teljes sztrájkot tartott. Az utcákon csak a turisták jártak, az úton csak a turista buszok közlekedtek.

Gyorsan megérkeztünk a Születés Bazilikához. Kiszálltunk és megcsodáltuk a templom erődszerű építményét. A hatalmas, vastag falak valóban védeni képesek a bent tartózkodókat, bár hála Istennek erre ma nincs szükség. Elsétáltunk a hatalmas fal mellett, és megérkeztünk a főbejárathoz. Már amennyiben megérdemli egy kb. 140 centiméter bejárat ezt a nevet. Ennek is története van: azért ilyen alacsony a bejárat, hogy a hitetlenek (a megszálló törökök) ne tudják a benn tartózkodó híveket lóhátról megtámadni. Más forrás szerint az állatok behajtásának megakadályozására szolgált.

Bármi is a magyarázat, ma is csak erősen meggörnyedve lehet belépni a bazilikába, amelyik egyike a legrégibb eredeti épületeknek. Sajnos a Szentföldön minden megszálló elpusztította az előző kultúra vagy vallás eredményeit, így nagyon kevés eredeti épület áll. Ilyen ez a Bazilika, amely egy érdekes esetnek köszönheti megmenekülését. Amikor a perzsa hódítók megérkeztek a Bazilikához, a homlokzaton megpillantották a háromkirályok képét. Miután azok perzsa ruhában lettek ábrázolva, a katonák azt hitték, hogy ez is egy perzsa szent hely, ezért nem bántották az épületet.

Bebújtunk az ajtón, és mikor kiegyenesedtünk, előtűnt a hatalmas oszlopokra épített, görög ortodox templombelső. Végigsétáltunk a jobb

oldali hajón, és az ikonosztázzal egy vonalban megálltunk a tömeg mögött. Itt van a lejárata a Születés barlangnak. Egy kis lépcsősor vezet le a főoltár alatti kis barlangba. Ahogy közeledik a lépcsőn az ember a barlanghoz, úgy csöndesednek el még a nem hívők is. Nem lehet meghatódottság nélkül megállni, mert arra a helyre érkezünk, ahol az Isten kisdedként a világra jött. Itt történt meg a világtörténelem legfontosabb eseménysorának egyik legszebb mozzanata.

Ahogy leérünk a barlangba, jobboldalt egy márványtábla közepén ezüst csillag hirdeti a születés helyét. A felirat is azt hirdeti, hogy itt született meg Jézuska Szűzanyától. Ez a hely is, mint az egész bazilika, a görög ortodoxok birtokában van, amit a jellegzetesen görög lámpások is jeleznek. Rövid fohász és fotózás után a vele szemben lévő helyhez fordulunk. Ez a jászol helye, ami a katolikusok tulajdonában van. Itt nem lehet és nem szabad szentmisét bemutatni, de a szomszédos Szent Katalin templomból az éjféli szentmise után a jászolt a kis Jézus szobrával együtt ide, az eredeti helyszínre viszik körmenetben. Ezt általában a televízióban is látni lehet karácsonykor, amikor a betlehemi éjféli szentmisét közvetítik.

Az eredeti jászol nincs itt, azt ma Rómában a Maria Maggiore bazilikában őrzik.

Újabb rövid fohász és elérzékenyülés, és már menni kell, mert itt a Szentföldön a legszentebb helyeken a sok zarándok miatt sajnos (és hála Istennek) csak rövid időt lehet imával eltölteni.

Felmentünk a másik lépcsőn, megnéztük a csodaszép ikonosztázt, és már mentünk is át a Szent Katalin templomba, amely Betlehem katolikus plébánia-temploma. Ennek egyik fala közös a Bazilikával, itt tartják a karácsonyi éjféli szentmisét. Belseje ismerős, többször is láthattuk a TV helyszíni közvetítésében. Itt megpihentünk, körülnéztünk, majd kifelé menet megtekintettük a templom kertjét és kerengőjét is. Itt áll Szent Jeromos szobra, aki Betlehemben fordította le a Bibliát latinra. Lassan elhagytuk a Születés Bazilika épületegyüttesét és visszaindultunk Jeruzsálembe. Útközben még megálltunk megnézni a pásztorok mezejét, ami ma már a városban található, a pásztorok már jóval kijjebb élnek.

Sokat vártunk Betlehemtől és sokat is kaptunk. Az az igazság, hogy csak most, néhány héttel később érti és érzi át az ember, milyen nagy kegyelem volt ott állni és imádkozni, ahol a kis Jézus megszületett. *Istennek legyen hála.*

Madaras Gábor

VICTOR MANN

Karácsonyi történet

December huszonnegyedike volt. Gertrud fázósan kászálódott ki az ágyából, és hunyorogva az ablakhoz lépett. Odakint még sötétség uralta a tájat.

- Hű! -rázkódott össze a hőmérőre pillantva. -Mínusz tizenkettő!

Az utcai lámpa fénykörében csillogó hópelyhek táncoltak. Időnként szélroham csapott közéjük, s olyankor kavarogva odébb sodródtak. A kapu előtt álló ezüstfenyő ágai földig hajoltak az éjszaka rájuk hullott tehertől, mintha csak a születendő Istengyermek előtt akarnának hódolni jó előre.

Gertrud visszaengedte a függönyt.

- Ma nem megyek rorátéra - sóhajtott lemondóan. Pedig szerette a hóesést, de mióta tavaly télen eltörte a lábát a jeges úton, nem szívesen mozdult ki ilyen időben a szobából. Hiába, a hetvenéves csont könnyebben törik, mint a fiatal!

Kiment kávét főzni. Törökösen szokta elkészíteni. A forró ital hamarosan átmelegítette tagjait, s így már a zord időjárás sem tűnt olyan riasztónak.

- Mégis csak elmegyek - gondolta nekividámodva. - Minden adventi napon ott voltam, mért pont az utolsót hagyjam ki?

Felhúzta a csizmáját, tenyérnyi sörtés tehénbőrt erősített a talpára, hogy kevésbé csússzon, aztán vette a kabátját, a sapkáját és kilépett az ajtón. Odakinn jeges szél vágott az arcába. A bentről oly játékosnak látszó hópelyhek tűként szúrtak a bőrébe, úgy, hogy kénytelen volt meggörnyedni. Így épp csak a csizmája orrát látta maga előtt.

A kápolna körül már valaki ellapátolta a havat. Gertrud ennek ellenére óvatosan lépkedett fölfelé, görcsösen kapaszkodott a fagyos vaskorlátba, mert tavaly télen ezen a helyen törte el a lábát. Az utolsó előtti lépcsőn hökkenten állt meg. Egy férfi ült előtte a hóban! Lábait nagy, fekete télikabátja alá húzta, csapzott, fakó haját, mely kilógott a

szakadt kalap alól, olvadó hó borította, s az arcát, úgy-ahogy, egy valaha jobb napokat megért selyemsál takarta. Amikor meglátta Gertrudot, kérőn felé emelte lilára fagyott jobbját és néhány érthetetlen szót mormogott. Gertrud ránézett a piszkos kézre, aztán önkéntelenül oldalra lépett.

– Részeg! – szólt undorral vegyes fennsőbbséggel, de úgy, hogy a férfi is meghallja. – Tele van velük a város! Koldusok mindenütt: az utcákon, a tereken, az állomásokon és a templomok előtt. Lám, már ide is elvetődtek!

A koldus keze beletörődően lehanyatlott. Gertrud elfordult tőle, határozott mozdulattal fellépett a legfelső lépcsőfokra, s mit se törődve már a síkos úttal, besietett a templomba. Belülről becsukta az ajtót és térdet hajtott.

És akkor, midőn az Isten színe előtt térdelt, és az Isten ott volt őelőtte, Gertrud szívét egyszerre égő szégyen töltötte el. Lelki szemei előtt feltűnt kívülről a templom; látta a havas utat, a fákat, a lépcsőket, a hideg vaskorlátot és mellette a kőkeresztet, és az utolsó előtti lépcsőn ott látta, ó nem, nem a rongyos koldust, hanem a Kisdedet, jászolba fektetve, rongyokba burkolva, olvadó hóval borítva és lilára fagyott kézzel, melyet a templomajtó felé tárt, az ajtó felé, mely mögött ő térdelt a melegben.

És az asszony feledve a vállát nyomó hetven évet, feledve a csúszós utat, felállt, kinyitotta az ajtót, és szaladt, szaladt a koldus felé.

A lépcsőnél megtorpant. Tétován elővette a pénztárcáját, kivett belőle egy bankjegyet, nem nézte mekkorát, és a férfi felé nyújtotta.

– Fogja, jó ember – mondta halkan.

A koldus lassan felemelte a kezét. Megfogta a pénzt, s valami köszönetféle kíséretében zsebre tette. Gertrud nem ment el mellőle. Tekintete a koldus lilára fagyott kézfejére tapadt, és ahogy nézte, nézte, hirtelen eszébe jutott valami. Levette a nyakát ölelő vastag gyapjúsálat, lehajolt, s a férfi kezei köré csavarta. A koldus, mintha áramütés érte volna, feltérdelt és Gertrudra nézett. A asszony máskor elkapta volna a tekintetét, de most nem tette. Hosszasan nézték egymást, s rövid idő múltán mindkettőjük szemében könnyek csillogtak. És azokban a pillanatokban, hosszú órákkal az éjféli mise előtt, mindkettőjük szívében megszületett az Istengyermek.

Egyház – erkölcs – politika

A teológiának része az Egyház társadalmi tanítása. Ez azt jelenti, hogy földi világunk berendezése, az ebben való részvételünk ténye és iránya hitünkbe, következésképp üdvösségünkbe vágó kérdés. Az Egyháznak arra van küldetése, hogy eligazítsa híveit, elmondva véleményét, mi van összhangban a krisztusi tanítással és mi nincs.

Jogállamban szabad választások döntik el, mely politikai eszmerendszer és párt irányítja az országot egy-egy választási ciklusban. Hazánk immár másodszor készül szabad választásokra. Ebben az egész nemzetet érintő kérdésben foglalt állást 1993. szeptemberében a Magyar katolikus püspöki Kar. A Püspöki Kar nyilatkozata fájlalja az egyre mélyülő erkölcsi válságot, melynek „*jelei többek között a házasság és a család értékeinek céltudatos rombolása, az iskolai hitoktatás és az egyházi iskolák igazságtalan támadása és hátrányos megkülönböztetése.*" (Isten segítségével plébániánk területén, a XI. kerületben a felelősséggel tevékenykedő politikai erők együttműködése lehetővé tette a Don Bosco Katolikus Általános Iskola létrejöttét és a többi általános iskolával azonos színvonalú önkormányzati támogatását.) A politikai életben az erkölcsi értékek jelentőségét hangsúlyozó püspökkari nyilatkozat az erkölcsi válság jeleiként a következőket sorolja még fel: „... *sokak elszegényedése, mások tisztességtelen meggazdagodása, az erőszak és a pornográfiá terjesztése, a bűnözés és a korrupció terjedése, ugyanakkor az igazmondás, a lelkiismeretesség , az önzetlenség, a becsületesség és a szavahihetőség romlása*".

Az Egyház a hit sziklaalapján áll. Innen vizsgálja a társadalmat, reflektál az eseményekre, változásokra. A politikai pártok a hit szilárd pontjához képest mozognak: közeledhetnek vagy távolodhatnak. Az Egyház a maga társadalmi tanítása alapján, a világ megfelelő berendezéséért együttműködik azokkal a politikai pártokkal, amelyek törekvései az Egyház társadalmi tanításában foglaltak felé irányulnak és irányukba is hatnak. Az Egyház a maga társadalmi tanításához méri és ítéli meg a politikai eseményeket és tényezőket. Az Egyház, amikor kifejti véleményét politikai kérdésekben, akkor a megfelelő politikai részvételre is bíztat. Teszi ezt azért, mert a megfelelő politikai részvétellel a hívők nem csak az Egyház és a világ javát, hanem sze-

mélyes üdvösségüket is munkálják. A keresztény értékek mindenkor hozzájárulnak az ország felemelkedéséhez és nemzetközi megbecsüléséhez.

Szent Márk evangélista szavai: ,,Aki első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája'' jellemezzék a keresztény politikusi hitvatást. Ezt a gondolatot is hangsúlyozta Angelo Acebri nuncius a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége II. kongresszusán. A keresztény politikusok, a kereszténydemokraták a társadalom problémáira keresztény indíttatású válaszokat kívánnak adni. A felelős keresztény ember politizálása nem jelenti azt, hogy az Egyház politizál. A közéletben résztvevő, azt alakítani kívánó keresztény ember az Egyház útmutatásainak birtokában lelkiismerete és meggyőződése szerint mond véleményt. Ki azzal, hogy keresztény kötelességének eleget téve elmegy választani, ki úgy, hogy bizonyos törekvéseket képvisel. A politikát alakító keresztény választó és a keresztény politikus egyértelműen és felelősen cselekszik, annak tudatában, hogy véleménynyilvánításával az értékek megőrzését, megszilárdítását segítheti. A keresztény politikus jól tudja, hogy befolyását nem az egyház vagy a keresztények érdekeinek szolgálatába kell állítania, hanem Isten előtt felelősséggel kell munkálkodnia az egész nemzet javán.

Bató András

JUHÁSZ GYULA

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

... És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Búcsú hetven évvel ezelőtt

Albertfalva alapításának jövő évi 175. évfordulójára készülve nem szabad elfelejtkeznünk egyházközségünk védőszentjének hetven évvel ezelőtt ünnepelt első búcsújáról sem.

1923. szeptember 30-án, a régi - Erzsébet királyné úti - iskola szükségkápolnájában, a Till Gyula asztalosmester által készített és mind a mai napig - pl. úrnapkor - használt hordozható oltár előtt, a budafoki plébániatemplom lelkésze vezetésével, az egész falu buzgó imája szállt a mennybe ,,*Szent Mihály főangyal védelmezz minket...*''

Ez a fohász meghallgatásra talált. Az 1800-as évek elején-közepén betelepített, és a századfordulótól kezdve több hullámban idetelepült kis közösségnek volt ereje a nagy világgazdasági válság után néhány esztendővel, hogy Istennek új, valóban méltó hajlékot építsen.

A hivatalos előljárók az új templomot a Szent Családról szerették volna elnevezni, de az itt lakó régi asztalosdinasztiák ragaszkodtak védőszentjükhöz, Szent Mihályhoz.

Az ősöknek ez a példamutató ragaszkodása védőszentjükhöz és iparos múltjukhoz, - ami, mint láttuk, hatalmas összetartó és teremtő erő - iránytadó lehet a mai kor nagyravágyó és az anyagiakat túlbecsülő, épp ezért elmagányosodó embere számára is.

K.J.

In memoriam MIHÁLY ANDRÁS ...

November 9-én este a Zeneakadémia nagyterme szinte teljesen megtelt. Bérleti előadást hirdettek a plakátok, amelyen MIHÁLY ANDRÁS, az ismert kiváló karmester, tanár vezényelte volna az Akadémia hallgatóinak zenekarát. A halál azonban elszólította a Mestert. Az Akadémia vezetősége a hangversenyt nem kívánta lemondani, ezért karmester után néztek. Találtak ,,egy fiatal tehetséget'' - mondotta Lukin László, Mihály Andrásról szóló megemlékező beszédében. ,,És ez nagy öröm'' - folytatta - ,,*és bizonyára a tanár úr is örömmel hallgatja a távolból felcsendülő muzsikát.*'' Ez a fiatal

tehetség nem volt más, mint klasszikus énekkarunk vezetője, egyházközségünk hívei által jól ismert KESSELYÁK GERGELY.

Az est első száma CHOPIN: F moll hangversenye volt. A zongoraszólót fiatal orgonaművész, Bogányi Gergely játszotta. Már ezután is fergeteges tapsvihar szólította ismételten vissza a zongoraművészt és a karmestert a színpadra. De az est fénypontja kétségtelenül R. STRAUSS: Imígyen szóla Zarathustra c. művének előadása volt. A százhúsz tagú zenekar irányítása e nehéz mű előadásában nem volt egyszerű. Csodálatos biztonsággal vezényelte a művet, és a hallgatóság hatalmas és ismételt vastapssal ünnepelte az ifjú karmestert. Másnap is hasonló sikerrel adták elő e két művet. E teljesítményéért méltán kapott rektori dícséretet.

Szívből gratulálunk és további sikereket kívánunk.

V.I.

1993. december 12-én a következő felhívás jelent meg:

FELHÍVÁS!

Tisztelt Testvéreink!

Az Albertfalvi Egyházközség képviselő testületében megfogalmazódott egy

Dél-Budai Társas Kör

alapításának gondolata.

A Társas Kör baráti összejöveteleket, kulturális programokat, önképző köröket, nyugdíjas klubot, az ifjúság számára programokat (pl. tánciskolát) és még sok egyéb mást tudna (szociális gondoskodást érintő tevékenységet) szervezni feltéve, hogy erre komoly igényed van.

Kérjük, válaszold meg az kérdéseinket és kiegészítő javaslataidat tedd meg.

A kitöltött, megválaszolt kérdőíveket kérjük, hogy 1993. december 19. este 18 óráig helyezd el a gyűjtőládákban. A gyűjtőládák a templomban és a Don Bosco Iskolában találhatók.

Az *Dél-Budai Társas Kört* megalapítani kívánókat várjuk **1993. december 20-án (hétfőn) este 6 órára a Don Bosco Iskola ebédlőjébe** (Budapest, XI. ker. Albertfalva utca 9–11.).

[Ezt az alapító ülést a lapzárta után tartják meg.]

Tudja-e hogy...

- 1000 karácsonyán (december 25-én) koronázták magyar királlyá Szent Istvánt?
- 1236 karácsonyán ért vissza hazánkba Julianus barát, miután a Volga mellett rátalált a keleti magyarokra?
- 1476 karácsonyán tartotta lakodalmát Mátyás király és Aragóniai Beatrix?
- 1585 karácsonyán volt nagy költőnk Balassa Bálint és Dobó Krisztina esküvője Sárospatakon?
- 1716 karácsonyán (december 24-én) kezdte írni vallomásait II. Rákóczi Ferenc francia földön?
- 1844 karácsonyán ismerkedett meg Petőfi Sándor Csapó Etelkával?
- 1848 karácsonyán szabadította fel Bem apó Kolozsvárt?
- 1870 karácsonyán szentesítette Ferenc József a Sugár út építését elrendelő törvénycikket?
- 1879 karácsonyán készítette el Edison az első használható szénszálas izzólámpát?
- 1907 karácsonyán jelent meg Ady Endre *Vér és arany* című kötete ?
- 1926 karácsonyán mutatták be Kölnben Bartók *Csodálatos mandarinját*?

Programok kisebbeknek és nayobbaknak a szünetben

A karácsonyi iskolai szünetben minden nap 10 órakor videófilmvetítés lesz az alsó hittanteremben. Az első napok programja a következő:

december 27. hétfő:	*Pinocchio*
december 28. kedd:	*Hófehérke és a hét törpe*
december 29. szerda:	*101 kiskutya*
december 30. csütörtök:	*Poly Anna*

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

† Antall József

Hideg decemberi szél fúj a pesti utcán.
A házakon fekete zászlókat lobogtat.
Gyászol az ország.
Sötét felhők futnak az égen.

Péntek délután van, három óra. A Kossuth Lajos térre érkezünk. Mikor feljövünk a metró alagútjából, látjuk, hogy a tér minden pontján hosszú embersor kígyózik: több tízezer, a fővárosból, vidékről és a környező országokból érkező magyar. Jöttek a magyarok, mert érezték, hogy most itt a helyük; egy ország, egy család, hiszen együtt valamennyien testvérek a részvétben.

Eljöttek, hogy fejet hajtsanak a koporsó előtt, hogy kegyeletüket leróják annak az embernek a koporsója előtt, aki a nemzet nagy fia volt. Eljöttek, hogy azelőtt az ember előtt tisztelegjenek, aki tizenötmillió magyar miniszterelnökének vallotta lélekben magát. Vallotta és hirdette már betegen:

„Én szolgálok, amíg a nemzetnek haszna van belőle.
Teszem, amíg tudom."

Férfiak, nők, fiatalok és idősek tömött sorokban, várnak, némán, szótlanul, türelemmel és csendben, hogy a ravatalhoz jussanak. Némelyek egy-egy szál virágot szorongatnak a kezükben, mások fekete ruhában. Mi is beállunk a sorba. Ismerős arcokat, barátokat fedezünk fel az embersorokban. Némán köszöntjük egymást. A sötétség leszállt már a térre, szemerkél az eső. Egy idős férfivel – hetven év körüli – szóba elegyedünk. Arcán a hosszú élet fáradsága tükröződik, de otthonát elhagyva eljött, mert úgy érezte, most itt az ő helye is közöttünk, magyarok között.

Valamennyien, akik ide eljöttünk búcsúzni, úgy érezzük kegyelettel tartozunk a volt miniszterelnökünk előtt. Siratunk egy miniszterelnököt, Antall Józsefet. Siratjuk őt, ki elnöksége alatt egy lélekben meggyötört országot, Magyarországot állította talpra a fél évszázados elnyomatás után. Siratjuk őt, ki vállalta a történelmi feladatot: egy országot, Magyarországot elvezetni az elnyomatásból a szabadságba.

Nagy Béla

Pótlap az egyházközségi levél 1993. karácsonyi számához

Kedves Testvérek! Örömmel értesítünk Benneteket, hogy az egyházközségi levél 17. oldalán is olvasható felhívás nyomán az albertfalvi hívek egy lelkes csoportja összegyűlt 1993. december 20-án és megalapította az:

Alberfalvi Keresztény Társas Kört

Az egybegyűltek elvetették az alakuló gyűlést összehívó szervezők ideiglenes név javaslatát, a Dél Budai Társas Kör nevet. Az alapítók nagy többséggel határoztak a fenti név mellett, mert ez a név jobban kifejezi az szándékaikat és céljaikat. A Társas Kör legfőbb célját a következőképpen fogalmazták meg:

> *„Az Albertfalvi Keresztény Társas Kör az önként csatlakozó egyéneket fogja össze abból a célból, hogy a gyakorlatban segítse a keresztény és az egyetemes emberi értékekre épülő életforma kialakítását. A Társas Kör a jelen kornak megfelelő formában kívánja kifejezni és működtetni mindazon lelki és szellemi erőket amelyek a keresztény és egyetemes emberi értékeket magukénak vallják."*

Az alapítók egy tartózkodás mellett egyhangúlag megválasztották Kiss Gábort a Társas Kör ideiglenes elnökévé. Az alapszabálytervezet kidolgozására és a szervezési feladatok elvégzésére szervező bizottságot hoztak létre, melynek tagjai: Kiss Gábor, Körtvélyessy András és Sümegh László.

Kedves Testvérek! Csatlakozásra kérünk mindenkit, aki Társas Kör célkitűzésével egyetért, annak munkájában, majd rendezvényein részt kíván venni! A csatlakozási szándéknyilatkozatot kérjük a templom szenteltvíztartójánál elhelyezett „Társas Kör" nevű gyűjtődobozba bedobni.

Kiss Gábor

Csatlakozási szándéknyilatkozat az Albertfalvi Társas Körhöz:

Név: _____

Cím: _____

Telefon: _____

†

◆

GOD

JUL ◆

◆ FELIZ

NATAL ◆

BUON NATALE

◆ JOYEUX NOËL

◆ GLEDELIG JUL ◆

NODNAIG SOMA ◆

HERI YA NOELI ◆ VESELÉ

VÁNOCE ◆ FELIZ NAVIDAD

◆ LINKSMUKALEDU ◆ CHOOK

SUNG-TAHN ◆ MELE KALAKIMAKA

◆ MERRY CHRISTMAS ◆ BURIID

JUOVLLAID

◆ SEITAHN OMEDETAE ◆ BOŽIĆNI

PRAZNICI ◆ RAUHALLISTA JOULUA ◆

◆ SĂRBĂTORI FERICITE ◆ RÕC̃MSAID

JÕULUPÜHI ◆ *Καλα Χριστσθγεννα* ◆

PRETTIGE KARSTDAGEN ◆ FELIĈAN

KRISTNASKON ◆ ПРИЯТНОГО РОЖДЕСТВА ◆

◆ NOELINIZ KULTU OLSUN ◆ FRÖHLICHE

WEIHNACHTEN ◆ HARTELIJKE KERSTGROETEN

◆ FELICIA CHRISTI NATALICIA ◆ ЧЕСТИТИ КОЛЕДНИ

ПРАЗНИЦИ ◆ **BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET** ◆ -

WESEŁICH SWIAT BOŹEGO NARODZEINA ◆

DESEJAR UMA FELIZ

QU

-AD-

RA

NATALÍCIA

Kiadja az Az Albertfalvi Római Katolikus Egyházközség, Szent Mihály plébánia
1116 Budapest XI. ker. Bükköny utca 3.
Szedte és tördelte: *TINTA* Bt. 1116 Budapest, Szatmárhegy utca 13.
Technikai szerkesztő: Kiss Gábor